

Marți, 09 octombrie 2007

Trei sferturi din infecția cu HIV ai lui Ceaușescu sunt încă în viață

Mai mult de 70% dintre copiii și tinerii care au fost infectați cu HIV-SIDA între 1985, anul în care a apărut în România primul caz, și 1990, anul în care au avut loc cele mai multe infectări, trăiesc și au o speranță de viață foarte mare. Conform statisticilor, speranța lor de viață a crescut cu 50%.

„Avem supraviețuitori de lungă și foarte lungă durată. Persoanele infectate cu HIV-SIDA supraviețuiesc în România peste 18 - 20 de ani și facem eforturi să creștem speranța lor de viață la peste 25 de ani de la momentul infectării”, a spus medicul infecționist Mariana Mărdărescu. Din numărul total al persoanelor infectate cu HIV, aproximativ 90% sunt adolescenți - copii care au fost infectați în spitale în primii ani de viață.

“Boală cronică, nu fatală”

Din fericire, tratamentul este gratuit dar bolnavii trebuie să aibă multă grijă să îl și urmeze. Uneori, unii dintre ei obosec să aibă grijă. Mulți sunt tineri și trebuie să își facă analizele foarte des, cel puțin o dată la trei luni sau când este nevoie. „Din punct de vedere medical HIV-SIDA nu mai poate fi considerată o boală fatală. Este o boală cronică”, spune Liana Velica, asistent social la Asociația Română Anti-SIDA (ARAS).

O viață normală

Liviu are 19 ani și e infectat HIV-SIDA de cel puțin nouă ani. A aflat că este seropozitiv de la televizor. Părinții lui știau că el este infectat, dar nu i-au spus și lui. La un moment dat, medicii au refuzat să îi mai acorde tratamentul și părinții lui au protestat în fața Guvernului.

Liviu a urmărit știrile și așa a aflat. Avea doar 12 ani. “La început m-am speriat. Eram singur acasă, era și o înmormântare în bloc și m-am gândit că eu pot fi următorul. Șocul a durat cam o lună, apoi m-am acomodat cu ideea. Pentru părinții mei a fost mai greu. Sunt și singurul lor copil”. Liviu este elev în clasa a XII-a și intenționează să dea la facultatea de geografie-turism. Se simte bine și face mult sport. Urmează tratament injectabil zilnic, în rest duce o viață absolut normală. Aleargă, merge cu bicicleta, joacă fotbal. Și nu obosește mai mult decât ceilalți copii.

Marius are 40 de ani și a fost diagnosticat cu HIV-SIDA în 1995. Și totuși a avut un car de noroc. Fusese diagnosticat înainte cu boala hodkin, o formă periculoasă de cancer a ganglionilor limfatici. Pentru că nu a reacționat bine la tratament, medicul i-a făcut și testul HIV-SIDA. Deși era seropozitiv, Marius a făcut chimoterapie și a depășit boala hodkin în timp ce avea SIDA! “Mi s-a tot spus: dacă nu faci citostatice, mori, dacă nu faci tratamentul ăsta paralizezi. Apoi am fost diagnosticat cu HIV-SIDA. Parcă intrasem într-un Sisif tâmpit... Și totuși mă simt bine. Când ai SIDA, ai două alternative: lupti și mergi mai departe sau renunți la luptă, renunți să faci tratamentul și mori. Nu există o a treia alegere. Am fost norocos. Familia nu m-a îndepărtat, nu m-a părăsit soția, nu s-au îndepărtat nici prietenii”.

Marile probleme: incriminarea și stigmatizarea

„Mulți oameni se feresc să dea mâna cu o persoană infectată cu HIV dar nu se feresc să aibă contacte neprotejate cu persoane despre care nu știu nimic”, spune Liana Velica. Este important să se știe că boala se transmite prin sânge, prin contact sexual neprotejat dar și prin sex oral și de asemenea de la mamă infectată la făt.

Totuși, o femeie infectată poate avea un copil sănătos dacă naște prin operație cezariană, dacă nu alăptează copilul și dacă face tratamentul antiretroviral în timpul sarcinii. În acest caz, riscul infectării copilului este de 2%. Cu alte cuvinte, persoanele infectate cu HIV-SIDA pot duce o viață absolut normală. **(Dorina Enciu)**